

Vad står på spel i Köpenhamn?

KOMMENTAR

Klimatkonferensen har startat. En färsk Demoskopundersökning säger att 65 procent av svenskarna vill ha ett bindande avtal i Köpenhamn.

Men finns det någon anledning att lita på Obama, Merkel, Sarkozy, Berlusconi, Brown, Hu Jintao och andra ledare, frågar sig Benny Åsman.

Ja, vad står egentligen på spel i Köpenhamn den här veckan? Åsikterna går isär. Där vissa anser att hela planetens framtid hänger på klimatmötets utgång anser andra att inget alls står på spel eller att det vore bättre att mötet inte alls hålls.

Det anser exempelvis Nasas berömde klimatforskare Joseph Hansen. Inte för att han är emot ett nytt bindande klimatavtal utan för att han anser chanserna att Köpenhamn föder ett dåligt avtal är så stora att det är bättre att börja om från noll.

Fullt så illa är det kanske inte, men inte långt ifrån heller. Alla som samlas i Köpenhamn för att besluta om ett nytt klimatavtal känner till vad som krävs. Och de vet att möjligheterna att vidta åtgärder som kan uppfylla FN:s klimatpanels rekommendationer om att begränsa uppvärmningen till högst två grader Celsius över situationen före industrialismens genombrott är mycket små.

Man kan lugnt säga att det behövs män och kvinnor värdiga utmaningen. För på lång sikt är det möjligheten att skapa en för mänskligheten ekologiskt hållbar omgivning som står på spel i Köpenhamn eller i Mexiko 2010. Tiden rinner iväg och situationen

kräver snara och rationella beslut.

Klimathotet kräver ett annat samhälle.

Sett mot vad som krävs är det därför skrämmande att se vilka som har makten att ta beslut i Köpenhamn. Det är samma politiska och ekonomiska makthavare som öst tusentals miljarder kronor över ansvarslösa giriga bankirer och fondförvaltare utan att ställa några som helst motkrav.

Beviset ser vi i dag när bonusregnet fortsätter att falla över dem med guldsked i munnen, medan den arbetande befolkningen nu förväntas betala en dubbel räkning, först en i form av exploderande arbetslöshet och ökade sociala klyftor, och senare en genom ökad beskattning för att betala av den enorma statsskuld som stödet till bankirer och industriägare byggt upp.

Finns det någon anledning att lita på Obama, Merkel, Sarkozy, Berlusconi, Brown, Hu Jintao och andra ledare? De är säkerligen medvetna om vad som krävs av dem. Men de är inte aktörer fria från band och påtryckningar. Var och en av dem talar i mänsklighetens namn men är inget annat än företrädare för det egna landets ägargrupper. Deras agerande i den internationella finanskrisen visar att det egna kapitalets vinster går före allt. Varför skulle det vara annorlunda i Köpenhamn?

Det går inte att komma undan. Det räcker att se på hur var och en av dem predikar för det egna kapellet. Tyskland och Japan hyllar den egna solcellstekniken som lösningen medan Sarkozy talar sig varm för kärnkraften och hoppas sälja kontrakt världen över. Obama vurmar för "rena" kolkraftverk och Danmark vill gärna att alla blir kunder hos vindkraftstillsverkaren Vesta. Var och en drar

åt sitt håll, och drivkraften bakom är mer att stödja de egna kapitalägarnas profiler än att gemensamt skapa en klimatplan som står i höjd med vad som krävs.

Bland de tiotusentals som samlas i Köpenhamn för att kräva ett ekologiskt hållbart och socialt rättvist avtal är det få som lutar på makthavarna. De har helt rätt.

Makthavarnas förslag till lösningar har alla ett och samma fel.

De frågar sig först vad som kan göras utan att kapitalets vinster

kommer i kläm. Alla andra planer hamnar i papperskorgen. Ett tydligt exempel på detta såg vi förra veckan. New Yorks borgmästare, Michael Bloomberg, skrotade sin plan på att isolera alla byggnader med en yta av mer än 4 600 m².

– Kom igen om fem år. Nu är det kris och ingen vill öka sina utgifter, svarade fastighetsägareföreningen och därmed basta. Först profiterna och sedan miljön. Budskapet kan inte bli tydligare.

Klimatkamp kräver social rättvisa.

Därför är det så enormt viktigt att de ansvariga politikerna ställs mot väggen av demonstrationerna i Köpenhamn. Endast en mobilisering av miljoner människor över hela planeten kan tvinga fram beslut som samtidigt är socialt rättvisa och ekologiskt hållbara.

Benny Åsman
intis@internationalen.se

(se också <http://www.fjardeinternationalen.se/blog/>)

